

Vår 2018 - JFEXFAC04

EKSAMENSOPPGAVE

JFEXFAC04 - Examen facultatum rettsvitenskapelig variant

Dato: 6.juni 2018

Tid: 10:00 - 15:00

Det anbefales at de i alt 5 timene som er til disposisjon, fordeles slik at ca 3 timer brukes på oppgavene fra del A og ca 2 timer på oppgaven fra del B.

Fra del A

- a) Kan det etableres kriterier til vurdering og kritikk av gjeldende rett? Redegjør for hvordan kognitivistiske og non-kognitivistiske teorier vil gi grunnlag for å besvare spørsmålet på to ulike måter.
- b) Dersom vi forutsetter at det kan etableres fornuftsbaserte kriterier til vurdering og kritikk av gjeldende rett, redegjør for hovedforskjellene mellom de kriterier som kan utledes fra henholdsvis utilitarisme og Kants naturrett.
- c) Forutsett at gjeldende rett ikke gir adgang til å bruke forhørsmetoder med karakter av tortur, selv ikke når dette anses nødvendig for å avverge terrorangrep. Vurder dette totalforbudet mot tortur ut ifra både utilitaristisk og Kantiansk perspektiv. Redegjør deretter for hovedforskjellene mellom de to perspektivene.

Fra del B

- d) Hva er rettens, politikken og etikkens funksjoner i en lovgivningsprosess?

Bruk eksempler i drøftelsen. For eksempel ett eller flere av de følgende: utlendingsloven § 28, Grunnloven §§ 104 eller Grunnloven § 112, men også andre eksempler kan brukes. Se bakgrunnsmateriale.

Oslo, 16.mai 2018

Inger Johanne Sand, Faglig eksamensleder

BAKGRUNNSMATERIALE for oppgave d) fra del B.

Lovtekster:

Lov om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven)

Kapittel 4. Beskyttelse

§ 28.Oppholdstillatelse for utlendinger som trenger beskyttelse (asyl)

En utlending som er i riket eller på norsk grense, skal etter søknad anerkjennes som flyktning dersom utlendingen

- a. har en velbegrunnet frykt for forfølgelse på grunn av etnisitet, avstamning, hudfarge, religion, nasjonalitet, medlemskap i en spesiell sosial gruppe eller på grunn av politisk oppfatning, og er ute av stand til, eller på grunn av slik frykt er uvillig til, å påberope seg sitt hjemlands beskyttelse, jf. flyktningkonvensjonen 28. juli 1951 artikkel 1 A og protokoll 31. januar 1967, eller
- b. uten å falle inn under bokstav a likevel står i reell fare for å bli utsatt for dødsstraff, tortur eller annen umenneskelig eller nedverdiggende behandling eller straff ved tilbakevending til hjemlandet.

En utlending som anerkjennes som flyktning etter første ledd, har rett til oppholdstillatelse (asyl).

Ved vurderingen etter første ledd skal det tas hensyn til om søkeren er barn.

Søkeren skal som hovedregel anerkjennes som flyktning etter første ledd også når beskyttelsesbehovet har oppstått etter at søkeren forlot hjemlandet, og skyldes søkerens egne handlinger. Ved vurderingen av om det skal gjøres unntak fra hovedregelen, skal det særlig legges vekt på om beskyttelsesbehovet skyldes handlinger som er straffbare etter norsk lov, eller om det fremstår som mest sannsynlig at det hovedsakelige formålet med handlingene har vært å oppnå oppholdstillatelse.

Retten til anerkjennelse som flyktning etter første ledd gjelder ikke dersom utlendingen kan få effektiv beskyttelse i andre deler av hjemlandet enn det området søkeren har flyktet fra.

Med de unntakene som er fastsatt av Kongen i forskrift, har også ektefelle eller samboer til en utlending som gis oppholdstillatelse som flyktning etter annet ledd, og flyktingens barn under 18 år uten ektefelle eller samboer, rett til oppholdstillatelse som flyktning.

Når en utlending har fått avslag på søknad om oppholdstillatelse etter denne bestemmelsen, skal vedtaksmyndigheten av eget tiltak vurdere om bestemmelsene i § 38 skal anvendes.

Kongen kan i forskrift gi nærmere regler om anvendelsen av denne paragrafen og §§ 29 og 30.

Grunnloven § 104.

Barn har krav på respekt for sitt menneskeverd. De har rett til å bli hørt i spørsmål som gjelder dem selv, og deres mening skal tillegges vekt i overensstemmelse med deres alder og utvikling.

Ved handlinger og avgjørelser som berører barn, skal barnets beste være et grunnleggende hensyn.

Barn har rett til vern om sin personlige integritet. Statens myndigheter skal legge forholdene til rette for barnets utvikling, herunder sikre at barnet får den nødvendige økonomiske, sosiale og helsemessige trygghet, fortrinnsvis i egen familie.

Grunnloven § 112.

Enhver har rett til et miljø som sikrer helsen, og til en natur der produksjonsevne og mangfold bevares. Naturens ressurser skal disponeres ut fra en langsiktig og allsidig betraktning som ivaretar denne rett også for etterslekten.

Borgerne har rett til kunnskap om naturmiljøets tilstand og om virkningene av planlagte og iverksatte inngrep i naturen, slik at de kan ivareta den rett de har etter foregående ledd.

Statens myndigheter skal iverksette tiltak som gjennomfører disse grunnsetninger.